

Halifax op Eikenheuvel

Op 22 juni 1943 stortte om 01.23 bij Eikenheuvel een Handley Page Halifax II neer. Het was de HR-848 van het 35 Squadron, gevlogen door F/Sgt R.J. Quigly. Het vliegtuig maakte deel uit van een grootscheepse aanval op Krefeld, waarbij meer dan 700 vliegtuigen waren

betrokken. Hiervan gingen er die nacht 44 verloren, waarvan er 31 boven Nederland neerkwamen.

Vijftien daarvan stortten in Noord-Brabant neer.

Behalve in Uden was dat in [Alphen](#), Asten, [Bergeyk](#), [Berlicum](#), [Boxtel \(2\)](#), [Deurne](#), [Dinther](#), [Maarheeze](#), [Oeffelt](#), [Oudenbosch](#), [Rucphen](#), [Sint Anthonis](#), en Woensdrecht. [De Halifax van Quigly](#) was een van de vier bommenwerpers van 35 squadron die die nacht verloren gingen.

Vier bemanningsleden verloren bij deze crash het leven: F/O J.H.R.S. St. John, navigator; Sgt J.I. Barrie, boordwerktuigkundige; P/O R.B. Capon en Sgt J. White, boordschutters. De staartschutter was er nog wel in geslaagd uit het toestel te springen, maar was vervolgens met zijn parachute aan de staart van het vliegtuig blijven hangen.

Drie bemanningsleden wisten uiteindelijk het toestel levend te verlaten, al werden zij aan de grond door de Duitsers krijgsgevangen gemaakt. Dat waren gezagvoerder Quigly, Sgt F.J. Williams en Sgt F.R. Carpenter.

Alle vier de gesneuvelden liggen begraven op het oorlogskerkhof in Uden.

Ooggetuigenverslag

In de nacht van 21 op 22 juni 1943 stortte een Engelse bommenwerper neer op den Eikenheuvel. Het was een Halifax die onderweg was naar Krefeld in Duitsland. Het toestel

werd aangeschoten en kwam zachtjes zwevend naar beneden. Angstig gadegeslagen door honderden bewoners van de Eikenheuvel en omgeving die door het drukke luchtverkeer die nacht uit hun slaap werden gehouden. Iedereen was bang dat de kolos op een boerderij zou vallen maar uiteindelijk kwam hij honderd meter achter de boerderij van Dort van Driel aan het einde van een landweggetje in de wei van Bert Rovers terecht.

Duitse soldaten die ingekwartierd waren bij Driek Verkuijden waren snel ter plaatse en sloten meteen de omgeving van de ligplaats af. Ook de afdeling Uden van Bescherming Bevolking kwam met enige manschappen ter plaatse.

Het vliegtuig stond in brand met nog vier inzittenden aan boord. Hun kermen van de pijn was hart verscheurend maar niemand mocht er naar toe. Kogels van de aanwezige mitrailleur banden bleven aanhoudend afgaan en zorgden voor een luguber schouwspel. Jongelui uit de buurt waaronder van Adam en Verkuilen probeerden toch dichterbij te komen. Ze kropen door een vlakbij aanwezige waterloop maar werden door de Duitsers opgemerkt en met waarschuwings-schoten verjagen. Toen door buurtbewoners opmerkingen werden gemaakt over de helse pijnen van de inzittenden werd dit door de Duitse soldaten afgedaan met: "Het is maar een Tommy". Achteraf bleek het levensgevaarlijk in de buurt van het vliegtuig omdat de hele bommenlast nog aanwezig was.

Dagen later toen het vuur gedoofd en wat overbleef afgekoeld was, werd een lont aangebracht en werden de bommen op afstand tot ontploffen gebracht. Dit gebeurde vanuit een kuilvoersilo bij Driek Verkuijden. Iedereen in de buurt werd geëvacueerd. De schade was groot. Ontelbare ruiten sprongen en de pannen vlogen van de daken.

Bij Dort van Driel en Bert van den Broek sloeg er een gat in het dak van de boerderij. Zelfs op Duifhuis moest men veel pannen opnieuw leggen. Hierna kwamen de Duitsers met vijf kisten om de stoffelijke resten bijeen te rapen. Dort van Driel werd daags te voren verzocht zich te melden om mee te helpen. Hij ging die dag in alle vroegte naar zijn schoonfamilie en ontkwam zo aan het karwei. Mensen in gevangenskleding hebben de stoffelijke resten verzameld en in kisten gedaan. Een kist bleef leeg.

Bert van den Broek die toevallig met paard en kar langs kwam werd gesommeerd de kisten naar Uden te brengen. Later zijn door boeren toch nog resten waaronder een deel van een hand gevonden. Een parachute die de Duitsers verstopt hadden werd door Lambert van Duijnhoven van Duifhuis mee naar huis genomen. Het bebloede gedeelte werd er afgeknipt omdat dat toch niet meer schoon te krijgen was en van de rest werden kleren gemaakt daar zijden stof daar heel geschikt voor was.

Het deel van het vliegtuig wat in de grond was gezakt werd in de jaren vijftig door een oud ijzer handelaar uitgegraven en meegenomen. In het museum op Dorshout bevinden zich nog een stuk van de romp en een bomscherf. Willem van Cuijk heeft na de ruilverkaveling ook

nog wat resten en kogels verzameld. De tijd heeft zijn werk gedaan. Niets rest meer in de grond, alleen nog wat sporen van kerosine in het grondwater.